

защищава Елзасъ, а отъ друга да прѣпятствува на съединението на двѣтѣ противни армии!

Като излѣзълъ изъ бохемскитѣ пла-
нини, Монтекукули не отишълъ по
права посока къмъ Боннъ, но, за да
въведе Тюренна въ заблуджение, тръг-
налъ най напрѣдъ къмъ Нюрибергъ,
като показвалъ на глѣдъ, че отива
ужъ за Елзасъ. Тогава и на Тюренна
било заповѣдано веднага да прѣмине
на лѣвата страна на Майнъ. Неутрал-
нитѣ владѣтели на земитѣ покрай
Майнъ, които клоняли по вече на
страната на императора, отколкото на
французитѣ, не се съгласявали да прѣ-
дадатъ на Тюренна мостоветѣ въ Аша-
фенбургъ и Вюрцбургъ. Придържайки
се до даденитѣ му заповѣди, Тюреннъ
не можалъ да ги принуди на това
съ сила и трѣбвало да прибѣгне къмъ
прѣговори. Неуспѣшността имъ го
принудила да прави мостъ на Майнъ
въ Зеелигенщадтъ. Наскоро обаче
вюрцбургския епископъ обѣщаълъ да
пази строгъ неутралитетъ, а комен-
данта на Ашафенбургъ прѣдалъ на
французитѣ моста, който се намиралъ
въ този градъ. Всичко това задържало
Тюренна доста дѣлго, тѣй че ко-
гато той прѣминалъ най послѣ въ
Ашафенбургъ прѣзъ Майнъ, Монте-
кукули идялъ вече отъ Нюрибергъ
къмъ тѣзи рѣка. Като заселъ нѣколко
пункта на р. Тауберъ и като учрѣ-
дилъ въ тѣхъ свои магазини, Тюреннъ
тръгналъ срѣщу Монтекукули. Двѣтѣ
армии почти едновременно пристиг-
нали до Ротембургъ. Тюреннъ искалъ
да влѣзе тукъ въ бой съ противника
си и почналъ вече да строи войскитѣ
си въ боенъ рѣдъ. Но Монтекукули,
главната цѣль на когото била съ-
единението съ оранския принцъ, ис-
кусно се исхлѣзналъ отъ боя, като
прѣприель флангово движение къмъ
Майнъ подъ прикритието на 1-та си
линия, която била построилъ въ боенъ
рѣдъ противъ французската армия.

Тюреннъ съ сѫщо такова флангово
движение влѣво тръгналъ тоже къмъ
Майнъ. Въ време на това движение
и двѣтѣ армии вървяли паралелно и
почти прѣдъ очитѣ една на друга,
което можеда се покаже доста стран-
но, ако не се вземе въ съображеніе
тогавашната неспособность на вой-
скитѣ и армиите бѣрзо да се разгъ-
ватъ и прѣминуватъ отъ походенъ
въ боенъ рѣдъ.

Трѣбва да се прѣдполага, че Мон-
текукули, съ движението си къмъ Рот-
енбургъ, искалъ само да отвлѣчи Тю-
ренна отъ Майнъ и, въсползванъ отъ
мостоветѣ на тѣзи рѣка, които били
свободни за императорската армия,
да прѣмине прѣзъ нея и да отиде
къмъ Рейнъ и Боннъ по най правата
посока, тогазъ когато французитѣ мо-
жали да отидатъ тамъ само по лѣ-
вия брѣгъ на Майнъ, който пожъ биль
по дѣлътъ (по причина на извили-
нитѣ на тѣзи рѣка).

Като дошълъ при Майнъ, Монте-
кукули се расположилъ въ силна по-
зиция при Маркбрейтъ, а Тюреннъ —
срѣщу него при Оксенфуртъ. Тукъ
всички прѣимущество били на стра-
ната на Монтекукули, който, като
ималъ възможност да прѣмине прѣзъ
Майнъ въ Вюрцбургъ, Кинцингенъ
и други мѣста, можалъ да застрашава
ашафенбургския мостъ и чрѣзъ него,
съобщенията на Тюренна съ долний
Рейнъ. Тюреннъ разбираялъ това много
добре и за туй испратилъ къмъ
Ашафенбургъ $\frac{1}{3}$ отъ армията си; а
съ другитѣ войски останалъ на р.
Тауберъ.

Вюрцбургския епископъ нарушилъ
даденото си обѣщание и пропусналъ
императорската армия прѣзъ Майнъ
по мостоветѣ въ Вюрцбургъ и Кин-
цингенъ. За да прѣмине отново на
дѣсната страна на Майнъ, Монте-
кукули почналъ да прави мостъ при
Лора. Ако Тюреннъ тъкмо въ туй
време бѣ нападналъ императорската